

<http://eprints.zu.edu.ua/16547/1/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%8F%D0%97%D0%B5%D0%BB%D1%96%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97%D0%9D.%D0%9C..pdf> (дата звернення: 17.03.2021).

4. 21 умная реклама книг, книжных магазинов и библиотек. URL: <https://ebookfriendly.com/ads-for-books-bookstores-libraries/> (дата звернення: 16.03.2021).
5. Тимошик М. Видавничий бізнес. К.: Наша культура і наука, 2005. 328 с.

Різун М. С.,
студент спеціальності
061 «Журналістика» Миколаївського
фахового коледжу Університету
«Україна»,
Науковий керівник: Кандюк-Лебідь С. В.,
директор Миколаївського фахового
коледжу Університету «Україна», м.
Миколаїв

ВИСВІТЛЕННЯ ПРОБЛЕМ ІСНУВАННЯ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ ПОТРЕБАМИ НА СТОРІНКАХ МІСЬКОЇ ГАЗЕТИ ЮЖНОУКРАЇНСЬКА «КОНТАКТ»

За останнє десятиріччя соціальна політика багатьох європейських країн стосовно осіб з інвалідністю зазнала суттєвих змін. Ставлення до цієї соціальної групи людей, як до пацієнтів, якими необхідно лише опікуватися, і які не можуть долучатися до активного суспільного життя, змінилося на ставлення до них, як до повноправних членів суспільства, що мають рівні права з іншими громадянами країни [1, с. 18]. Зміна акцентів у трактуванні концепції інвалідності призводить до необхідності забезпечення комплексного підходу у створенні умов, які б сприяли реалізації прав осіб з інвалідністю на рівні з іншими громадянами країни. Для цього потрібно здолати існуючі перешкоди невлаштованого соціуму, удосконалити законодавство і стан його дотримання, змінити у ряді випадків ставлення суспільства до проблеми інвалідності.

Попри велику кількість людей з інвалідністю у м. Южноукраїнськ Миколаївської області їх проблеми не висвітлюються на сторінках газети. Це наводить на думку, що цю проблему все ж таки роблять «непомітною», хоча й «видно» її досить далеко. У трьох номерах газети («Контакт», № 24, 32, 40) можна знайти лише невеличкі замітки, в яких йшлося про реорганізацію «Центру реабілітації дітей з інвалідністю». Стало можливим перебування дітей в центрі повний робочий день, де з ними займатимуться спеціалісти, а мама матиме змогу присвятити ці декілька годин собі. Інша стаття присвячена перешкодам, з якими

стикаються люди з інвалідністю. Йшлося про будівництво пандусу в одній із шкіл міста. Його побудували, але як завжди «великий, красивий, але не зручний». Ось так втілюється соціальна політика щодо людей з інвалідністю в місті.

Соціальна модель «інвалідності» розглядає «інвалідність» як проблему, створену суспільством, і вважає соціальну дискримінацію найбільш суттєвою. Вона є також причиною багатьох соціально-побутових негараздів у житті людей з інвалідністю.

Порівнюючи медичну та соціальну модель «інвалідності», можна навести такий приклад. Особа з інвалідністю, яка пересувається на візку, хоче потрапити до навчального закладу, школи, кінотеатру, але не може. Чому дана особа не може потрапити до цих закладів?

Прихильники медичної моделі скажуть: «Тому, що людина пересувається на візку. Отже, проблема в візку та в самій людині з інвалідністю». Прихильники соціальної моделі скажуть: «Людина на візку не може потрапити до цих закладів через існуючі бар'єри – сходи, і це є єдиною причиною».

Архітектори, проектувальники, які будують міста і села, «просто забувають, що є люди з інвалідністю», і створюють оточуюче середовище, яке робить людину «інвалідом». Але всім нам потрібно пам'ятати, що зі старінням населення збільшиться кількість людей з ураженнями, й суспільству буде складніше «приспосувати» умови. Таким чином, соціальна модель спонукає державу до створення «суспільства для всіх».

В осінньому номері газети («Контакт», № 41) йшлося про день присвячений людям з інвалідністю, про одноразову допомогу у вигляді продуктового набору, чи набору для творчості дитині з інвалідністю. А далі йшлося про ветеранів праці, які організували святковий вечір відпочинку з танцями та солодким столом для людей з обмеженими фізичними можливостями, і фото, як люди на візках кружляли в танку. І це чи не найцінніше для таких людей.

Часто на сторінках газети зустрічаються розповіді про людей-захисників, які захищають нас охороняючи кордони на сході нашої країни. В одному з номерів газети можна прочитати цікаву розповідь про жителя міста, який від початку воєнних дій був на передовій, отримав поранення, в результаті чого став особою з інвалідністю. Але автор статті чомусь використав слово «інвалід». Це не коректно. Адже тепер ми маємо говорити «особа з інвалідністю», бо, перш за все, робимо акцент на людині, а не на її інвалідності. Журналісти часто нарікають на відсутність синонімів. Але постійно повторювати «люди з інвалідністю» не варто, достатньо кілька разів у матеріалі згадати цей термін, а далі можна казати «такі люди» або, якщо йдеться про конкретну людину – використовувати ім'я та прізвище, фото і так далі. Говорячи про інвалідність, слід знати, що це термін-«парасолька», який включає комплекс понять і постійно еволюціонує

Що слід зробити для покращення ситуації в м. Южноукраїнськ? Вважаємо, що серед багатьох рубрик, які містить наша газета, має бути рубрика присвячена безпосередньо цій темі. Де висвітлювалися б думки та погляди різних людей, а саме і людей з інвалідністю. Саме їх думки, погляди та побажання дуже цінні. Бо, як можна робити щось для людини, не знаючи її потреб та побажань. Нехай люди

з інвалідністю кажуть самі за себе. Досвід показує, коли людина з інвалідністю впевнено й авторитетно розповідає про якусь конкретну ситуацію, ймовірніше, що аудиторія людей, які не мають інвалідності, повірить, що люди з інвалідністю обізнані та кваліфіковані.

Треба пам'ятати, що кожна людина з інвалідністю – це така ж людина, як і без інвалідності, але з особливими потребами. Усі різні – усі рівні.

Матеріали для дослідження:

Контакт: міська газета, періодичне видання. Річна підшивка за 2020 р.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Інвалідність та суспільство: навчально-методичний посібник / За заг. редакцією Байди Л.Ю., Красюкової-Еннс О.В.; Кол. авторів: Байда Л.Ю., Красюкова-Еннс О.В., Буров С Ю., Азін В.О., Грибальський Я.В., Найда Ю.М. Київ, 2012. 216 с.

Пріб А. В.,
студентка I курсу спеціальності
029 «Інформаційна, бібліотечна та
архівна справа»,
Науковий керівник: Борко Т. М.,
кандидат педагогічних наук,
доцент з наказу кафедри
інформаційної, бібліотечної та
архівної справи ВП «Миколаївська
філія Київського національного
університету культури і мистецтв»,
м. Миколаїв

АРХІВИ ЯК ЗГАДКА ПРО МИНУЛЕ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Історія архівів починається ще з давніх часів. Їх можна назвати багатовічною пам'яттю людства [2]. Саме в них зберігаються дорогоцінні матеріали, які є відображенням фактів історичних подій, життєдіяльності людей та розвитку цивілізації у тодішні часи. Якщо говорити конкретніше про значення архівів сьогодні, то воно особливе. Тривалий час архіви мали такий специфічний статус, що були малодоступними. Останнім часом вони відкрилися усім, хто зацікавлений у пошуку достовірних джерел. Тому їхній вплив на суспільну культурну свідомість нині зростає порівняно з минулим часом. Ми тепер маємо можливість довідатися про те, що було раніше забороненим. Не просто маловідомим – навмисно, цілеспрямовано заборонялося. На жаль, людство втратило значну кількість документів. Але те, що є сьогодні, потрібно зберегти [9].